

Amnestie w Wielkopolsce 1945 i 1947 r.

PLIKI DO POBRANIA

[Amnestie w Wielkopolsce 1945 i 1947 r. – „Nowe Państwo – Niezależna Gazeta Polska”, 12/2010 \(pdf, 5.83 MB\)](#)

DODATEK SPECJALNY IPN

DODATEK SPECJALNY IPN

Amnestie w Wielkopolsce 1945 i 1947 r.

Dla komunistycznego reżimu amnestie były elementem kłamliwej propagandy, której celem pozostawało zniszczenie podziemia niepodległościowego. Wbrew głoszonemu przez lata hasłom włączenia walczących z komunistami żołnierzy w nurt odbudowy Polski ze zniszczeń powstałych w wyniku II wojny światowej tzw. amnestie UB wykorzystano do działań operacyjnych zmierzających do likwidacji podziemia niepodległościowego poprzez werbnunek przez UB lub zabójstwa jego członków. Metody stosowane przez aparat terroru w Polsce Ludowej były kopią sowieckich.

Agnieszka Łuczak, IPN Poznań

Amnestie 1945 i 1947 r. jako metoda likwidacji podziemia niepodległościowego w Wielkopolsce

22 lipca 1945 r. Krajowa Rada Narodowa uchwaliła amnestię. Dekret wykonawczy Rada Ministrów wydała 2 sierpnia 1945 r., ale obowiązywać zaczął 21 sierpnia, a chwila ukazania się „Dziennika Ustaw”. Amnestia obejmowała osoby, które popełniły „przestępstwa” przed 22 lipca 1945 r.

Amnestie Poczłowski uważał czarną amnestię jednym z elementów taktyki „kija i marchewki” stosowanej przez władze. Była bowiem świadectwem legalizacji koczującego od czerwca 1945 r. przez ogólną amnestię. W tym to okresie masowe wyprawy zostały zastąpione przez powoływania nie zabijaczy podziemia do negocjacji z władzami. Za demobilizację oddziałów i oddanie broni obowiązywało przekazanie osobliwego bezpieczeństwa i samofinansowania do pracy oraz działalności w ramach legalnej gospodarki. Amnestia poza celami propagandowymi i politycznymi miała przynieść wypracowanie skłóceń operacyjnych. Dzielający się żołnierze podziemia byli ewidentnie-

wani, a niektórzy typowani do werbnunku na informatorów UB. Według pła. Romana Komonickiego (dyrektora Departamentu I Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego) przed komunistami amnestycy stawali się 30 217 osobliwych zady 2 tysiąc sztuk broni. Według jego oceny szansa na głęboką ekspozycję podziemia nie została należycie wykorzystana ze względu na nieodpowiednie przygotowanie funkcjonariuszy aparatu bezpieczeństwa w terenie.

Niezmianit już w październiku 1945 r. aparat bezpieczeństwa przestał legalizować kasa na rzecz podjęcia powrotu walki z podziemiem. Amnestyczne metody na drodze wypracowania nie ich wiodły. Wykroczeń z czo-

26 listopada 2018 r. odbył się w Warszawie konferencja naukowa poświęcona zagadnieniom amnestii, licencjonary w tej postaci 43 nastolatki i członkowie organizacji kulturalnych